

Sygn. akt X GC 325/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący SSO Barbara Przybyła

Protokolant Joanna Skrzypczak

po rozpoznaniu w dniu **20 stycznia 2015r.** w Gliwicach

na rozprawie

z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej w T.**

przeciwko **K. P.**

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanej K. P. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej w T. kwotę 132.280,66 zł (sto trzydzieści dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt złotych sześćdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 lipca 2014 r. do dnia zapłaty;
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 10.232,00 (dziesięć tysięcy dwieście trzydzieści dwa 00/100) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Barbara Przybyła

Sygn. akt X GC 325/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Akcyjna w T. wniosła o zasądzenie od pozwanej K. P. kwoty 132.280,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania. Podała, że na podstawie przelewu wierzytelności z dnia 22 maja 2014 roku nabyła od cedenta T. J. wierzytelność w stosunku do pozwanej. Pozwana, poinformowana o przelewie i wezwana do zapłaty, do dnia wniesienia pozwu nie dokonała na rzecz powódki żadnych wpłat.

Dnia 28 lipca 2014 roku Sąd Okręgowy w Gliwicach wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając powództwo w całości.

Pozwana od powyższego nakazu wywiodła sprzeciw zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i przekazanie sprawy Sadowi Okręgowemu Warszawa - Praga w Warszawie. Zarzuciła, że roszczenie nie zostało udowodnione, ponieważ powódka nie dołączyła do akt postępowania umowy, która miała zostać zawarta pomiędzy pozwaną a cedentem. Powódka tym samym nie udowodniła zakresu, ilości i wartości świadczenia, które byłoby podstawą wystawienia faktur VAT, które powódka wskazała jako podstawę dochodzonego roszczenia. Wyłącznie na podstawie faktur VAT nie sposób ustalić, że strony łączyła umowa określonej treści, jak i tego czy i w jakim zakresie umowa ta została zrealizowana. Faktury VAT nie zostały podpisane przez pozwaną. W związku z brakiem wierzytelności, którą cedent mógłby zbyć – powódka posiada legitymacji procesowej do dochodzenia roszczenia.

Brak wiarygodności czyni umowę przelewu wiarygodności nieskuteczną prawnie. Pozwana z ostrożności procesowej zakwestionowała wyliczenia czasu pracy sprzętu, jakość wykonanych prac i wysokość należnego wynagrodzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie cesji wiarygodności z dnia 22 maja 2014 roku powódka (...) Spółka Akcyjna nabyła od cedenta T. J. wiarygodność w wysokości 118.818 zł wynikającą z umowy jaką zawarła pozwana z cedentem na najem walca gumowego. Wiarygodność została wykazana załączonymi do pozwu fakturami i kartami pracy sprzętu, do który nie wnoszono żadnych uwag. Czas pracy sprzętu za każdy dzień został potwierdzony podpisem kierownika budowy

Pozwana została zawiadomiona o cesji i wezwana przez powódkę do zapłaty kwoty 130.587,91 zł na, którą oprócz należności głównej składają się także odsetki. Pozwana nie wniosła żadnych zastrzeżeń co do jakości ani ilości pracy sprzętu po otrzymaniu zawiadomienia o cesji i wezwania do zapłaty

dowód: umowa cesji k. 13, faktury VAT wraz z kartami pracy sprzętu k. 15 – 30, wezwanie do zapłaty k. 32

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedstawionych przez powódkę dokumentów nie znajdując podstaw do uznania ich za niewiarygodne a to z następujących przyczyn.

Pozwana wnosząc sprzeciw jednocześnie kwestionowała fakt zawarcia umowy z cedentem a „z ostrożności procesowej” błędne wskazane ilości godzin podanych w raportach tygodniowych pracy sprzętu i błędnego określenia wysokości roszczenia i nienależytego wykonania zobowiązania przez T. J.”. Podniesione przez pozwaną zarzuty w oczywisty sposób się wykluczają.

Jeśli pozwanej i cedenta nie łączyła umowa – to nie było możliwym niewłaściwe jej wykonanie, wadliwe wyliczenie wysokości roszczenia i błędne wyliczenie ilości godzin. Pozwana przy tym nie przeczyła, aby wykonywała prace na terenie (...). W sprzeciwie zaprzeczyła, że zawarła jakąkolwiek umowę z cedentem, a następnie w dalszej części sprzeciwu wskazała, że sprzęt pracował krócej i wykonane przez niego prace były nienależytej jakości. Pozwana nie wskazała w które dni i o ile został przedłużony czas pracy sprzętu w stosunku do rzeczywistego, w ocenie pozwanej, czasu jego pracy. Pozwana również nie wskazuje na czym polegało nienależyte wykonanie pracy przez cedenta. Pozwana wносиła także o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia czasu niezbędnego do wykonania prac przez cedenta.

Już treść tych zarzutów wskazuje, że ich podniesienie miało na celu głównie przedłużenie postępowania, nie zaś merytoryczną obronę przeciwko żądaniom pozwu.

Sprzeczności w zarzutach przedstawionych przez powódkę mogły być wyjaśnione w drodze przeprowadzenia dowodu z zeznań pozwanej bądź wyjaśnień złożonych na rozprawie – zwłaszcza, że sama pozwana wносиła o przeprowadzenie dowodu z jej zeznań.

Pozwana prawidłowo, dwukrotnie wezwana do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania, nie stawiła się na żadnej rozprawie, nie wносиła o odroczenie ani nie nadesłała żadnego usprawiedliwienia i to pomimo doręczeń wezwań dokonanych ze znacznym wyprzedzeniem.

dowody doręczenia wezwań: k. 57- wezwanie na rozprawę w dniu 7 października 2014r. doręczone w dniu 10 września 2014r., k. 81 - wezwanie na rozprawę w dniu 20.01.2015r. doręczone 13 października 2014r.

Pozwana została także zobowiązana, zgodnie z wnioskiem powoda zawartym w piśmie z dnia 14 października 2014r., do przedstawienia dokumentów z jej ksiąg handlowych obejmujących ewidencję podatku VAT za 2013r., deklaracji VAT za okres od czerwca 2013r. do października 2013r., konta rozrachunków cedentem T. J. za 2013r. (tj. okres gdy zostały wystawione sporne według pozwanej faktury).

Zobowiązanie do złożenia tych dokumentów zostało doręczone pozwanej w dniu 24 listopada 2014r.

(dowód doręczenia k. 86)

Także tych dokumentów pozwana nie złożyła, i nie zareagowała na dokonane przez sąd wezwanie do złożenia dokumentów

Ocena dowodów przedstawionych w sprawie z godnie z art. 233. jest dokonywana przez sąd na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału przy czym sąd na tej samej podstawie dokonuje oceny znaczenia odmowy przedstawienia przez stronę dowodu lub przeszkodom stawianym przez stronę w przeprowadzeniu dowodu.

Niezakwestionowanie czy też jedynie niewypowiedzenie się co do określonych twierdzeń strony przeciwnej stwarza podstawę do zastosowania przez sąd art. 230 k.p.c., który to przepis stanowi, że każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych.

Obowiązek dawania przez strony wyjaśnień zgodnie z prawdą, bez zatajania czegokolwiek wynika także z art. 3 k.p.c.

Wobec niestawiennictwa pozwanej i nieprzedstawienia przez nią dokumentów księgowych, jak i faktu iż pozwana nigdy nie kwestionowała tego, że otrzymała faktury wystawione przez cedenta obejmujące wynagrodzenie za wynajem sprzętu sąd uznał, że świetle okoliczności niniejszej sprawy, zawłaszcza treści zarzutów pozwanej, przedstawione przez powoda dokumenty, stanowią wystarczający dowód dla wykazania wysokości i terminu wymagalności roszczenia objętego pozwem. W związku z tym sąd pominął wnioski dowodowe zgłoszone przez powoda w piśmie z dnia 14 października uznając, iż istotne okoliczności zostały przez niego wykazane, zgodnie twierdzeniami powoda - dowodami załączonymi do pozwu.

Powód twierdził także, że pozwana nigdy nie kwestionowała należności ujętych w fakturach wystawionych przez cedenta. Skoro pozwana odmówiła przedstawienia dokumentów przez nią posiadanych i uniemożliwiła jej przesłuchanie to te przeszkody stawiane przez pozwaną dają pełne podstawy do uznania, że zgłoszone przez nią wnioski dowodowe zostały powołane jedynie dla zwłoki. Wskazuje na to także fakt, iż pozwana wносиła wezwanie świadków na swój adres, jednak żaden ze świadków wnioskowanych przez pozwaną, podobnie jak sama pozwana nie stawili się na rozprawie.

Ponadto dowód z tych świadków został powołany na okoliczność, iż braku umowy pomiędzy pozwaną a cedentem tymczasem zarzuty pozwanej, zachowanie pozwanej w toku procesu (opisane wyżej) jak i pozostałe dowody nie pozwalają na uznanie, że nie doszło do zawarcia umowy.

Skoro pozwana zaksięgowała faktury wystawione przez cedenta, nigdy nie występowała o ich korektę to brak także podstaw do uznania, że ilości prac wskazane w tych fakturach sąd nieprawidłowe. Zgodnie z art. 231 sąd może uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wniosek taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów (domniemanie faktyczne).

Z powyższych przyczyn sąd pominął dowód z zawnioskowanych przez strony świadków oraz przesłuchania strony pozwanej uznając, że w świetle okoliczności niniejszej sprawy, materiał dowodowy jest wystarczający do wydania prawidłowego wyroku.

Postępowanie dowodowe w połączeniu z zachowaniem powódki wykazało, w ocenie Sądu, że cedentowi przysługiwała w stosunku do pozwanej wierzytelność wynikające z najmu walca gumowego. Zebrane w sprawie dowody i okoliczności sprawy pozwalają na uznanie, że cedent udostępnił pozwanej walec gumowy z obsługą, który wykonał pracę we wskazanym w kartach pracy sprzętu czasie.

Pozwana wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia czasu niezbędnego do wykonania prac przez cedenta. Taki wniosek dowodowy nie mógł być uwzględniony z tej przyczyny, że aby biegły mógł ustalić czas konieczny do „wykonania prac przez cedenta” koniecznym było określenie zakresu prac wykonywanych przez

powódkę, dla których koniecznym było wykorzystanie wynajmowanego sprzętu. Na tę okoliczność pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów, zaprzeczając aby w ogóle doszło do zwarcia umowy.

Reasumując przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż pozwana z cedentem łączyła umowę najmu walca gumowego w czasie wynikającym z przedstawionych raportów. Wynagrodzenie z tego tytułu, wskazane w fakturach VAT, zaksięgowanych przez pozwaną nie zostało uiszczzone.

Mając zatem powyższe na uwadze roszczenie powódki uznać należało za zasadne Zgodnie z art. 659 kc, przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nieoznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. O roszczeniach odsetkowych orzeczono po myśli art. 481 kc i art. 482§1kc

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 k.p.c. nakładającego na stronę przegrywającą obowiązek zwrotu przeciwnikowi kosztów niezbędnych do celowej obrony.

Na zasądzoną od pozwanej na rzecz powódki kwotę 10.232 zł, składają się: 3.600,00 zł wynagrodzenia pełnomocnika, 17,00 zł opłaty skarbowej od złożonego przez niego pełnomocnictwa oraz 6.615 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu. Wysokość przyznanych kosztów wynika z § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163 poz. 1348 z 2002r).

SSO Barbara Przybyła